

Hoc futurum tantum ex ^{Coniugationis} ^{הפעל}
 hac coniugatione aliquot ^{Futurum} ^{עתיד}
 in locis reperitur. vt, Leuitic. 11. Num. 26. & aliàs. ^{תתן} ^{יתן}

Est tamen regula apud grammaticos, qua habita
 vna voce in communi & quotidiano sermone for-
 mare liceat integram coniugationem, vel inuenta
 actiua passiuam, & contra. Grammaticos, autem
 מְדַבְּרִים à verbo דִּבֶּר, quod solum apud magistros
 accurate perquirere & examinare significat, appellat:
 nimirum cum munus præcipuum grammatici sit di-
 ctionum proprietates sedulo inuestigare: ab illo iti-
 dem verbo דִּבֶּר grammatica dicitur.

De quatuor literarum verbis.

Ex verbis quæ quatuor constant dissimilibus ra-
 dicalibus literis, pauca quædam inueniuntur, nem-
 pe כָּרַבֵּל induit. Cuius tantum participium inueni-
 tur, 1. Paralip. 15. כָּרַסִּים ventrem impleuit, Psal. 80. in
 futuro פָּרַשׁ expandit, Iob 26. in quo - pro hirc: &
 רִמְפַּשׁ בָּשָׂרוֹ succulenta est caro eius, Iob. 33. quod est
 præteritum Pual.

Multa insuper reperiuntur, quæ suppressa the-
 matis tertia, & repetita prima & secunda, compo-
 nuntur ex quiescentibus לָמַר הָא, vt à שָׁעָה delectatus
 est, dicitur הִרְתִּיךָ שְׁעֵשְׁעֵתִי lege tua valde delectatus
 sum, Psal. 119. Cuius etiam Hithpaël eodem psalmo
 reperitur. similiter Pual, Esa. 66. & alibi. Vex du-
 plicandis עִין, repetita prima post secundam lite-
 ram, vt à קָלַל alleuiavit, dicitur קָלַלְתִּי diligenter ter-

L 2 fit,

constituunt prima
 bā, daghes literæ
 & supplet defectu
 Futurum

תתן
 תתני

תתננה

In hac coniuga-
 ghes in primo ת, p
 dicis indicat defe
 secundo verò, vlti

Præsens particip.
 Plural. Sin

נתנים
 נתנות

In infinitiuo, i
 uo, & futuro, nō p
 matis per daghe
 tur, sed passiuam lit
 נפעל defectiuorum

הנתני

תתננה

Coniugationis